

IN MEMORIAM

RUBEN WALLEYN 29-03-1966 / 19-09-2008

Ruben Walleyrn is niet meer. Hij overleed op 19 september 2008 op 42-jarige leeftijd ten gevolge van een zeer agressieve vorm van klierkanker, die hem in een half jaar tijd wist te vellen. Ruben en paddenstoelen waren één, en één was hij met zijn Mieke. Samen wisten ze door talloze initiatieven de mycologie in Vlaanderen te stimuleren en te inspireren. Voor Ruben culmineerde dat in de vorming van de Koninklijke Vlaamse Mycologische Vereniging: een samengaan van een viertal lokale Vlaamse mycologische clubs, waarvan hij in 2008 de eerste voorzitter mocht zijn. Zijn grote enthousiasme en zijn streven naar samenwerking hebben daarbij een grote rol gespeeld. Zijn ambities tot samenwerking reikten ook over de grenzen en het wel en wee van de Nederlandse Mycologische Vereniging had zijn warme belangstelling. Niet alleen volgde hij nauwgezet onze activiteiten, maar hij nam ook actief deel aan de Wetenschappelijke Commissie, de Commissie voor Nederlandse Namen van Paddenstoelen en de Aphyllophorales-werkgroep 'Cristella'.

Persoonlijk ontmoette ik Ruben alweer meer dan tien jaar geleden. We deelden de passie voor paddenstoelen en mycologie, waardoor het goed toeven was in elkaars gezelschap. Gretig volgde hij alles wat er in Nederland aan mycologisch onderzoek werd gedaan. Natuurlijk speelde ook mijn samenwerking met Mieke een grote rol. Het was telkens weer een genoegen om met elkaar mycologische zaken te bespreken. We hebben samen enkele lange reizen gemaakt, al dan niet samen met Mieke. Ik wist hem over te halen om met mij en Henk den Bakker mee naar Zweden te gaan om in het illustere gezelschap van Guy Redeuilh, Gilbert Lannoy en Mauri Korhonen boleten te bestuderen. Samen reisden we ook over de Alpen naar Trento, op jacht naar zuidelijke melkzwammen. Die lange autoreizen waren vervuld van verhalen en gezang. Ruben was gepassioneerd: heel opgetogen als we een mooie vondst deden,

een nieuwe melkzwam voor de lijst konden noteren, of diep teleurgesteld als de reis vergeefs leek en door droogte geen goede oogst opleverde. Hij was dan in staat om meteen rechtsomkeert te maken. Ook kon hij soms licht afgunstig zijn, als wij in Nederland een paddenstoelensort hadden gevonden die nog niet uit België bekend was.

Borgsjö, Zweden, september 2000. Van links naar rechts: Guy Redeuilh, Gilbert Lannoy, Ruben Walleyrn (gehurkt), Chiel Noordeloos, Therèse Lannoy, Henk den Bakker en Eine Korhonen. (Foto: Mauri Korhonen)

In de voorzomer waren we nog in Wingene en hadden een heel genoeglijke middag, ondanks het feit dat merkbaar was dat Ruben erg vermoeid was. Maar hij was vrolijk en vol optimisme. En nog geen half jaar later is hij er niet meer. Het is nauwelijks te begrijpen, laat staan te bevatten, dat deze vriendschap zomaar ten einde is. Dat geldt voor mij en vele anderen in de NMV. De KVMV ontbeert nu haar motor en inspirerende voorzitter, maar bovenal mist Mieke haar maatje en levensgezel. Het gemis dat wij voelen en kunnen delen met elkaar zal naar ik hoop een steun zijn voor Mieke en de kinderen.

Chiel Noordeloos, Gouda
4 November 2008

